

Handelsforeningers Vegne. Jeg tillægger ikke disse 2 Herrer's Mening saa afgørende Betydning, men i det hele vil jeg gerne sige dette — vistnok ogsaa i Tilslutning til min Kollega Justitsministeren —, at der er gjort alt for megen Blæst af denne Sag. Saa langt fra at Ministeriet kunde ønske at fremkalde Uro og Utryghed i det økonomiske Liv ved de Lovforanstaltninger, som fremkommer, er det selvfølgelig Regeringens Opgave at bevare Trygheden og Roen i videst muligt Omfang, men jeg tør rigtignok sige, at det ærede Medlem har ikke bidraget til at gøre Regeringen denne Side af Opgaven lettere.

Birch: Den højtærede Handelsminister har gjort mig det muligt at besvare hans Henvendelser til mig i en kort Bemærkning, idet han paa forskellige Punkter har udtalt sig afgørende urigtigt. Den højtærede Handelsminister udtalte for det første, at en Artikel, som omtalte hans Optræden i denne Sag anerkendende, og som havde staaet i et ledende Handelsblad — jeg formoder, det var „Børsen“ —, sikkert vilde blive tiltraadt af alle dem, der har haft med Sagen at gøre. Det er ganske urigtigt; der er jo^f en stor Del af dette Tings Udvalgsmedlemmer og mange andre, der slet ikke vil anerkende de Betragtninger, som ligger til Grund for Artiklen. Endvidere har Ministeren været dristig nok — undskyld, jeg bruger det Ord — til at sige, at Provinsens Handelsforeningers Fællesudvalgs Udtalelse kun gælder Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg maa maaske tillade mig at oplæse Slutningen af Telegrammet, der lyder saaledes: „hvorfor en saa lammende Foranstaltning som et indenlandsk Moratorium endnu absolut bør undgaaas“. Det er dog noget helt andet og mere end at gaa imod Enkeltheder. — Endvidere sagde den højtærede Minister, at Provinshandelsforeningernes Udtalelse kun hidrørte fra 2 Mænd, der havde henvendt sig til Udvalget. Ministeren maa dog vide, at Fremgangsmaaden var den, at det Telegram, de to Herrer har sendt os, er sendt ud til 80 Handelsforeninger med Anmodning om Erklæring, hvis Foreningerne ikke tiltraadte de to Herrer's Indstilling. Da de to Mænd var hos os, var der ikke indkommet en eneste Indsigelse, saa det synes mildest talt at være noget dristigt at staa her og sige, at det kun er de to Mænd, der har afgivet denne Erklæring, og at ingen staaar bag ved.

Jeg kan slutte med at sige, at Mini-

steren har godtgjort Rigtigheden af hvert eneste Ord, jeg har fremført, nemlig at det er Ministeren, der efter at have ført en Forhandling med visse Personer og Institutioner her i København har fremsat et Lovforslag og til Trods for, at Provinstemningen gaar absolut imod, dog har sagt: Jeg vil have dette Lovforslag, og jeg vil have det straks, vi kan ikke modtage det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Jeg synes, som sagt, at det er at trumfe i Bordet paa en Maade, der ikke hører hjemme i en Sag som denne.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg ved ikke, hvad Grunden er til, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gør den løjerlige Brug af de Ord, der henvendes til ham; jeg ved ikke, om det er Mangel paa Forstaaelse, eller om det virkelig er en Dristighed af en hidtil ukendt Udstrækning. Naar jeg udtalte, at den omtalte Artikel, som ganske rigtigt har staaet i Dagbladet „Børsen“, efter min Overbevisning ganske sikkert vil blive tiltraadt af alle dem, der havde haft med disse Forhandlinger at gøre, saa er det temmelig urimeligt, at det ærede Medlem til „alle dem“ henregner sig selv, da der ikke er forhandlet med ham. Jeg beklager, at der ikke er forhandlet med det ærede Medlem, men det har nu ikke budt sig saaledes; men det, jeg har paastaaet, er ikke det, at det ærede Medlem slutter sig til denne Artikel, men at alle de, jeg har forhandlet med, vil være villige til at slutte sig til den Udtalelse, at naar vi her i Landet har faaet god Tid til at overveje denne Sag, skyldes det min Virksomhed.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) synes gentagende at bebrejde mig, at jeg har forhandlet med herværende Institutioner og Organisationer. Maa man ikke det? Har det ærede Medlem noget imod det? Er det urigtigt, at jeg som Handelsminister forhandler med Grosserer-Societetets Komité, med Industriraadet og med Nationalbanken og de øvrige Bankers Direktioner? Maa man ikke det? Det ærede Medlem fastholdt gentagende, at Provinshandelsforeningerne havde udtalt sig mod det foreliggende Lovforslag. Jeg maa altsaa paa ny understrege den Misbrug, det ærede Medlem gør af Provinshandelsforeningerne. Han anførte til Støtte for sin Udtalelse, at der var udsendt Spørgeskemaer til alle disse 80 Handelsforeninger, men dermed beviser det ærede Medlem desværre, hvor frygteligt et Misbrug han gør af denne Handelsforenings Ud-